

ninger], og at man ikke må tape det endelige mål av syne“.

Holmberg motiverer sit forslag.

Yngve Holmberg, som var første taler i generaldebatten, søgte under indtryk af den stærke norske kritik tydeligvis at dæmpe den uro, hans medlemsforslag havde vakt.

Hensigten med både dette og de andre svenske forslag var „att söka komma ur den återvändsgränd som de europeiska marknadsförhandlingarna råkat in i . . . Det är nödvändigt att finna en ny uppslagsända och förutsättningslöst pröva andra vägar för de nordiska ländernas anknnytning till EEC än dem som hitintills beträatts“. Han afviste dog bestemt, at en sådan lösning skulle sætte skel mellem Norden og Storbritannien. Noget sådan var en misforståelse. Han og Cassel var ikke villige til at drøfte andre tekniske løsninger end dem, „som tryggar de nordiska förbindelserna med övriga EFTA-länder“. . . . „Avsikten måste vara att på litet längre sikt underlätta och icke försvåra för Storbritannien att finna former för sin anslutning till EEC.“ Det ville imidlertid være af værdi for både EFTA og EEC, „om de nordiska länderna toge ett gemensamt initiativ för att undersöka en anslutningsform till EEC som sedermera kunde övergå till fullt medlemskap i den europeiska gemenskapen för de länder inom Norden där detta är möjligt och riktigt. Ett sådant gemensamt initiativ skulle utgöra en förberedelse till en samlad förhandling med EEC från nordisk sida om de nu pågående försöken från bl. a. Tysklands och Benelux sida att få i gång reella överläggningar med England och andra länder som ansökt om medlemskap skulle mislyckas.“

Holmberg sluttede sit indlæg med at pege på, hvad et sådant initiativ burde indebære. Man skulle uddybe og intensivere den udveksling af information om EEC-problemerne, som allerede foregik mellem de nordiske regeringer. På grundlag af dette materiale skulle regeringerne drøfte, i hvilken udstrækning det allerede nu var ønskeligt og muligt at tilpasse de nordiske landes lovgivning på f. ex. det økonomiske, sociale og kulturelle område til EEC-landenes. Ligeledes på grundlag af dette materiale skulle man drøfte mulighederne for en fællesoptræden af Norden over for EEC med det mål hur-

tigst muligt at føre de nordiske lande ind i EEC. „Självfallet måste man därvid söka arbeta sig fram till en metod som även underlättar för Storbritannien att nå fullt medlemskap eller annan anslutning till EEC.“

Borten vil kanalisere gennem EFTA.

Skønt Holmberg selv i sit indlæg havde erklæret det for en misforståelse, at han tilsigtede en nordisk aktion uden for EFTA, vendte en række af de følgende talere sig bestemt mod denne tanke og understregede tværtimod værdien af nordisk optræden inden for rammen af EFTA. Dette gjaldt således den norske statsminister, Per Borten, der fandt det rigtigt, at mest muligt initiativ fra ansøgerlandene over for EEC kanaliseredes gennem EFTA. Det ville under de herskende forhold være „hensigtsmessigt å bevare og styrke Frihandelsforbundet også som kontaktled til EEC. Før vi har noe bedre å gå til, må vi ikke risikere å tape noe av det positive vi har oppnådd gjennom EFTA-samarbeidet“.

Bratteli advarer mod at forkludre de længere perspektiver.

Med sigte direkte mod de svenske forslag advarede det norske arbeiderpartis gruppefører i Stortinget, Trygve Bratteli, i udtryk næsten som høiremanden Svenn Strays, mod at „kortsiktige skuffelser skulle føre til noe i retning av en forkludring av de lengre perspektiver en nesten nødvendigvis må stille opp hvis en skal føre en europeisk politikk. . . Vi skal, etter min oppfatning, være meget varsomme i denne situasjon med å foreta oss noe som kan skape misstemninger eller vanskeligheter innad i EFTA.“ Nordmændene kunne ikke tænke sig en løsning af det europæiske markedsspørgsmål, hvor Storbritannien fortsat stod udenfor.

De norske regeringspartier for EFTA.

Repræsentanterne for de norske regeringspartier, som tog ordet, lå helt på linje med den førende oppositionspolitikeren i denne sag, Leirfall, Senterpartiet, udtalte således, at „et nordisk initiativ må skje i nøye kontakt med England og ikke sette samarbeidet i EFTA i fare.“ Formanden for Kristeligt Folkepartis stortingsgruppe, Lars Korvold, udtalte sin glæde over at høre de klare ud-